

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 23Cb/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121518805
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Wilková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:6121518805.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Janou Wilkovou v právnej veci žalobcu: O. H. B., nar. XX.XX.XXXX, R. M. XXD, R. M., O. republika, právne zastúpený: Grand Oak Legal, s.r.o., so sídlom Na Vříšku 8, Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 673 541, proti žalovanému: COLAS Slovakia, a.s., so sídlom Orešianska 3168/7, Trnava, IČO: 31 651 402, právne zastúpený: JUDr. Lenka Mackaľová, so sídlom Žižkova 6, Košice, IČO: 42 111 498, o zaplatenie 19.192 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.10.2021 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 19.192,- eur spolu príslušenstvom a náhradu trov konania.

1.1. Žalobca v žalobe uviedol, že medzi žalovaným na strane zamestnávateľa a žalobcom na strane zamestnanca došlo k uzatvoreniu pracovnej zmluvy, na základe ktorej žalobca v pracovnom pomere odo dňa 01.12.2020 vykonával pre žalovaného pracovnú funkciu Generálny riaditeľ - predseda predstavenstva. Odo dňa 01.12.2020 okrem pracovnej funkcie vykonával pre žalovaného aj manažérsku funkciu člena štatutárneho orgánu, konkrétne funkciu predsedu predstavenstva. Na základe Dohody o skončení pracovného pomeru došlo ku dňu 31.05.2021 k skončeniu pracovnej funkcie žalobcu v spoločnosti žalovaného. Skončením pracovnej funkcie žalobcu v spoločnosti žalovaného nedošlo k skončeniu manažérskej funkcie, ktorú žalobca vykonával pre žalovaného mimo pracovnej zmluvy. V máji 2021 sa žalobca písomne vzdal manažérskej funkcie. Administratívne zabezpečenie skončenia manažérskej funkcie v spoločnosti žalovaného zabezpečoval pán M. M., legal manager spoločnosti žalovaného. Písomné vzdanie sa manažérskej funkcie žalobcu bolo žalovanému doručené dňa 03.06.2021. Vzdanie sa manažérskej funkcie sa v prípade žalobcu riadi § 66 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“). Podľa bodu 62. stanov žalovaného: „Pokiaľ člen predstavenstva zomrie, vzdá sa funkcie, je odvolaný alebo skončí jeho funkčné obdobie alebo štátny orgán v prípadoch stanovených zvláštnym zákonom neudelil súhlas s výkonom funkcie, príslušný orgán spoločnosti zvolí nového člena predstavenstva.“ a teda neobsahujú odchylnú právnu úpravu od úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku. Podľa bodu 71. druhá veta stanov žalovaného: „Dozorná rada volí a odvoláva členov predstavenstva spoločnosti.“ Oprávneným orgánom menovať členov predstavenstva spoločnosti žalovaného je tak dozorná rada. Na základe vyššie uvedených skutočností teda manažérska funkcia žalobcu nezanikla okamihom doručenia písomného vzdania sa funkcie žalovanému, ale zanikla až dňa 09.08.2021, t.j. dňom prvého zasadnutia dozornej rady, na ktorom bol žalobca odvolaný z manažérskej funkcie. Medzi žalobcom a žalovaným za účelom výkonu manažérskej funkcie nebola uzatvorená žiadna dohoda o výkone funkcie. Bezodplatný výkon funkcie člena orgánu obchodnej

spoločnosti je možné dohodnúť len písomne, t.j. ak bola medzi spoločnosťou a členom orgánu spoločnosti uzatvorená písomná zmluva o výkone funkcie. V opačnom prípade platí, že vzťah medzi žalovaným a členom štatutárneho orgánu sa spravuje primerane ustanoveniami o mandátnej zmluve, pri ktorej je vylúčené, aby bol mandátny vzťah dojednaný bezodplatne. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa v súvislosti s výkonom manažérskej funkcie primerane spravuje ustanoveniami o mandátnej zmluve, pričom žalobca má postavenie mandatára a žalovaný má postavenie mandanta. Žalobca je povinný postupovať pri obstaraní záležitosti s odbornou starostlivosťou a má nárok na dohodnutú odmenu (odplatu) a v prípade, že odplata dohodnutá nie je, na odplatu obvyklú. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo V 118/2005 zo dňa 28.11.2007. Podľa Pracovnej zmluvy a iných pracovno-právnych dokumentov, žalovaný platil žalobcovi mesačnú mzdu vo výške 8.500,- eur a iné súvisiace poplatky (napr. príspevok na ubytovanie vo výške 2.000,- eur mesačne, 1.500,- eur mesačne a pod.). Počas účinnosti Pracovnej zmluvy odplata za výkon manažérskej funkcie zodpovedala vyplatenej mzde a po uplynutí účinnosti Pracovnej zmluvy je žalovaný povinný žalobcovi zaplatiť odplatu, ktorá je obvyklá za výkon manažérskej funkcie, keďže výška odmeny po uplynutí účinnosti Pracovnej zmluvy nie je dohodnutá písomne. Nakoľko bol Žalovaný počas účinnosti Pracovnej zmluvy ochotný platiť žalobcovi za výkon funkcie predsedu predstavenstva sumu minimálne vo výške 8.500,- eur, ktorej výšku navyše žalovaný sám navrhol, obvyklá odmena za výkon manažérskej funkcie zodpovedá práve sume minimálne 8.500,- eur/ mesačne. Reálna výška obvyklej odmeny je vyššia (viď ustanovenie bodu 21. tohto návrhu). Žalobca na základe všetkého vyššie uvedeného má voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy vo výške 8.500,- eur, ktorý zodpovedá odmene za výkon manažérskej funkcie v období od 01.06.2021 do 30.06.2021; sumy vo výške 8.500,- eur, ktorý zodpovedá odmene za výkon manažérskej funkcie v období od 01.07.2021 do 31.07.2021; sumy vo výške 2.192,- eur, ktorý zodpovedá odmene za výkon manažérskej funkcie v období od 01.08.2021 do 08.08.2021. Odmena za výkon manažérskej funkcie má svoje opodstatnenie nielen za činnosti, ktoré Žalobca ako člen štatutárneho orgánu žalovaného vykonáva aktívne v rámci výkonu manažérskej funkcie, ale odmena rovnako predstavuje náhradu za tie činnosti, ktorých sa žalobca ako člen štatutárneho orgánu žalovaného musí zdržať a ktoré podstatnou mierou ovplyvňujú ekonomickú a pracovnú situáciu žalobcu. Žalobca zdôrazňuje, že počas celého obdobia trvania jeho manažérskej funkcie musel strpieť prísny zákaz konkurencie, ktorý sa na neho vzťahoval. Trvanie manažérskej funkcie žalobcovi navyše fakticky znemožňovalo zamestnať sa u iného zamestnávateľa, čím na strane žalobcu došlo k majetkovej ujme a ušlému zisku. Trvanie manažérskej funkcie mu navyše znemožňovalo prihlásiť sa úrad práce a žiadať o vyplatenie dávok v nezamestnanosti, na ktoré by mal nárok. Odo dňa doručenia vzdania sa manažérskej funkcie žalovanému až do dňa reálneho zániku tejto jeho funkcie prešli dva celé mesiace a 8 dní a počas tohto obdobia bol v dôsledku prísneho zákazu konkurencie pracovne a podnikateľsky obmedzovaný. Žalobca obdržal ponuku, aby sa od 01.07.2021 stal Vice - prezidentom v spoločnosti Fabryka Kotłów SEFAKO S.A., so sídlom: ul. Przemysłowa 9, 8-340 Sędziszów, Poľsko, KRS: 0000029367, spoločnosť zapísaná na Okresnom súde Kielce, X. obchodná divízia. Za výkon predmetnej funkcie Vice-prezidenta mu bola ponúknutá odmena vo výške 10.000- EUR mesačne + 50% ročnej mzdy ako bonus. Žalobca o túto pracovnú príležitosť s nadštandardným finančným obohatením prišiel práve v dôsledku pretrvávajúcej manažérskej funkcie a nečinnosti na strane žalovaného.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 13.12.2021 platobný rozkaz sp. zn. 36Up/1723/2021, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť istinu 19.192 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 19.192 eur od 10.08.2021 do zaplatenia a trovy konania.

3. Žalovaný podal voči uvedenému platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedol, že dňa 09.08.2021 sa v súlade s príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a Stanovami žalovaného uskutočnilo zasadnutie dozornej rady, na ktorom došlo k účinnému odvolaniu žalobcu z funkcie predsedu predstavenstva. Výmaz žalobcu ako predsedu predstavenstva žalovaného bol v Obchodnom registri uskutočnený dňa 19.08.2021. Žalobca si v predmetných intenciách nárokuje odmenu za obdobie od 1.6.2021 do 9.8.2021 titulom mandátnej zmluvy. Podľa komentovaného znenia k Obchodnému zákonníku, autora Mojmirá Mamojka a kol., Obchodný zákonník Veľký komentár, 2.zväzok, Eurokódex, 2016, str.433: „Samotný nárok na odplatu vznikne mandatárovi v nadväznosti na zmluvné dojednanie mandátnej zmluvy. Zákon predpokladá vznik nároku na odplatu za zariadenie obchodnej záležitosti v okamihu, keď riadne a včas zariadil obchodnú záležitosť s potrebnou odbornou starostlivosťou bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj došlo k očakávanému výsledku...Mandátna zmluva preto nie je chápaná ako zmluva o výsledku zariadenia obchodnej záležitosti, ale ako zmluva o činnosti (zariadení obchodnej záležitosti). Žalovaný tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu Trnava, sp.zn.

21Cob/21/2020 zo dňa 25.2.2021. Nárok na odmenu vzniká reálnym uskutočnením úloh, ktoré sú predmetom mandátnej činnosti. Podmienkou nároku na vznik odmeny a jej vyplatenie síce nie je dosiahnutie požadovaného výsledku, nárok na vznik odmeny je však neoddeliteľne spätý s vykonaním činnosti mandatára. Žalobcovi nárok na odmenu za rozhodné obdobie od 1.6.2021 do 9.8.2021 nevznikol a v dôsledku absencie nevyhnutnej zákonnej podmienky ani nemohol vzniknúť, keďže žalobca v predmetnom období od 1.6.2021 pre žalovaného nevykonával akúkoľvek činnosť v pozícii predsedu predstavenstva, t.j. podľa žalobcom deklarovanej mandátnej zmluvy, a ani inak. Po ukončení Pracovnej zmluvy opustil miesto výkonu práce, nezúčastňoval sa na vedení a riadení spoločnosti COLAS Slovakia, a.s., neuskutočňoval žiadne plnenie úloh, a to ani ako zamestnanec ani ako mandatár, t.j. bol vo vzťahu k zariaďovaniu záležitostí žalovaného neaktívny, a to aj napriek tomu, že vzdanie sa funkcie nebolo účinné ešte zhruba ďalšie dva mesiace. Žalobca konal v rozpore s ustanoveniami § 566 ods. 1 a 2 a § 194 ods. 5 Obchodného zákonníka a nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keďže fakticky prestal vykonávať funkciu štatutárneho orgánu bez ohľadu na to, že jeho vzdanie sa funkcie nebolo účinné. Napokon samotný žalobca ani neuvádza, že by po ukončení pracovného pomeru pre žalovaného vykonával nejakú činnosť, na ktorú by sa mala vzťahovať žalovaná suma odmeny. V nadväznosti na uvedené je nevyhnutné konštatovať, že pre vznik nároku žalobcu na odmenu za výkon funkcie štatutárneho orgánu od 1.6.2021 do 9.8.2021 neboli splnené zákonné podmienky.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že manažérska funkcia v sebe zo zákona zahŕňa činnosti, ktoré bol žalobca povinný aktívne vykonávať (napr. riadenie spoločnosti, povinnosť zachovávať mlčanlivosť), ale aj činnosti (úkony), ktorých sa žalobca musí/musel zdržať (napr. zdržanie sa konania v zmysle zákazu konkurencie). Žalobca v čase po vzdaní sa manažérskej funkcie absolvoval vo Varšave rokovanie s pánom P. P., ktorý bol v uvedenom čase CEE Regional Manager žalovaného, resp. skupiny a pani E. Y., legal manager, ktorá bola zapojená do procesu deinvestovania na Slovensku, s ktorým komunikoval ohľadom všeobecnej situácie v spoločnosti žalovaného a taktiež rozoberali detaily finančného (investičného) plánu žalovaného. Žalobca taktiež v čase po vzdaní sa manažérskej funkcie absolvoval niekoľko telefonických rokovaní a diskusií so zmluvnými partnermi žalovaného v súvislosti s podnikateľskými aktivitami spoločnosti žalovaného v Košiciach, týkajúcich sa stavebných prác. V tejto súvislosti sa žalobca stretol s pánom T. P. O., predsedom predstavenstva spoločnosti Metrostav Slovakia a.s. a s pánom Z. M., zástupcom spoločnosti Moris Slovakia s.r.o.. V čase od vzdania sa funkcie žalobca taktiež opakovane komunikoval vo forme telefonátov a sms správ s pánom M. M., legal officer žalovaného, ako aj s pánom B. M., HR Manager žalovaného. Okrem vyššie uvedených činností, žalobca dôsledne dodržiaval zákaz konkurencie, ktorý sa na neho ako člena štatutárneho orgánu vzťahoval, v dôsledku čoho prišiel o atraktívnu pracovnú ponuku na manažérsku pozíciu v spoločnosti Fabryka Kottlów SEFAKO S.A.. Žalovaný bol povinný vytvoriť žalobcovi ako členovi štatutárneho orgánu primerané podmienky k výkonu funkcie a poskytnúť mu súčinnosť, aby mohol vykonávať činnosť v súlade so zákonom a internými predpismi žalovaného. Žalobca tak riadne vykonával povinnosti vyplývajúce pre neho z titulu výkonu manažérskej funkcie a to i v sťažených podmienkach, kedy mu žalovaný znemožnil prístup do firemného e-mailu, firemných databáz, či iných informačných systémov žalovaného. Manažérsku funkciu tak žalobca v predmetnom období vykonával na úkor vlastného - osobného majetku, nakoľko používal súkromný - osobný mobilný telefón, osobný počítač a súkromné motorové vozidlo a v tejto súvislosti potom nie je vylúčené, že sa žalovaný navyše bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Žalobca bol počas trvania manažérskej funkcie povinný plniť povinnosti uvedené v ustanovení § 191 a nasl. Obchodného zákonníka a stanovách spoločnosti žalovaného, na základe ktorých bol ako člen kolektívneho štatutárneho orgánu povinný najmä: a. vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou / náležitou starostlivosťou, b. svoju funkciu vykonávať osobne, c. zachovávať mlčanlivosť, d. dodržiavať zákaz konkurencie, e. plniť jednotlivé osobitné povinnosti. Žalobca poukázal na definíciu pojmu „obchodná záležitosť“ uvedenú v Online verzii diela Obchodný zákonník - Veľký komentár", z produkcie vydavateľstva Eurokódex, s.r.o. „Obchodnú záležitosť, ktorá má byť predmetom mandátnej zmluvy, zákonodarca bližšie definuje vo všeobecnej rovine ako vykonanie určitých právnych úkonov alebo uskutočnenie inej činnosti. Toto široko koncipované vyjadrenie predmetu záväzkového vzťahu dáva zmluvným stranám širokú škálu pôsobnosti pri dojednávani podmienok mandátnej zmluvy týkajúcich sa predmetu obchodnej záležitosti, ktorá má byť zo strany mandatára vykonaná, keďže OBZ nedefinuje pojem obchodná záležitosť. V praxi sa pojem obchodná záležitosť vykladá veľmi extenzívne, pričom zastávame názor, že prílišný formalizmus pri výklade daného pojmu by nebol pre účel zmluvy a jej použitie najmä v rámci podnikateľského sektoru priaznivý. Nadmieru reštriktívnym výkladom by v tomto prípade mohlo dochádzať aj k popretiu princípu právnej istoty v právnych vzťahoch, kedy by zmluvnými stranami dojednané obchodné záležitosti (napríklad dojednanie obstarania a kúpy nehnuteľnosti ako

rydzo občianskoprávneho vzťahu v mene a na účet mandanta mandatárom) boli posudzované na základe reštriktívneho výkladu a nespĺňali by definičné znaky mandátnej zmluvy. Najčastejšie sa pri vykonaní právnych úkonov dojednávajú zastúpenie mandatárom pri uzatváraní zmlúv v mene mandanta, uplatňovania nárokov zo zmlúv, vykonávanie obchodných rokovaní s klientmi mandanta, prípadne veľmi široko koncipovanej obchodnej záležitosti predstavujúcej správu celého majetku mandanta alebo inú faktickú činnosť v mene a na účet mandanta, akou je obstaranie určitých informácií, vyhľadávanie potenciálnych zmluvných partnerov, marketing, sledovanie kvality výroby, zisťovanie podmienok pre vykonávanie činnosti určenej mandantom. V nadväznosti na vyššie uvedené možno konštatovať, že predmetom záväzku mandatára môže byť akákoľvek obchodná činnosť dohodnutá zmluvnými stranami, najčastejšie pôjde o činnosť súvisiacu s podnikateľskou činnosťou mandatára.“ Žalobca ako predseda predstavenstva v čase od vzdania sa Manažérskej funkcie okrem iného: a. vykonával obchodné záležitosti, nakoľko viedol rokovania s klientmi žalovaného ako aj vykonával inú faktickú činnosť v mene a na účet žalovaného opísanú vyššie; b. vykonával iné faktické činnosti, nakoľko s vedením rozoberal finančné aspekty a plány spoločnosti žalovaného; c. dodržiaval zákaz mlčanlivosti; d. plnil povinnosti vyplývajúce zo zákazu konkurencie v zmysle § 196 a súvisiacich predpisov Obchodného zákonníka; e. niesol zodpovednosť prislúchajúcu členovi štatutárnemu orgánu. Dozorná rada žalovaného mohla zasadiť okamžite a odvolať žalobcu z funkcie predsedu predstavenstva bez zbytočného odkladu po tom, čo zo strany žalobcu došlo k vzdaniu sa manažérskej funkcie, nakoľko predstavenstvo žalovaného malo dostatočný počet členov na riadny výkon štatutárneho orgánu aj naďalej. Žalovaný ústne na základe „gentlemanskej dohody“ prisľúbil žalobcovi, že zabezpečí jeho bezodkladný výmaz z Obchodného registra SR. Uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že žalobca odovzdal žalovanému všetky pracovné pomôcky slúžiace na výkon manažérskej funkcie. Žalovaný však z vlastnej vôle v rozpore z ústnym prisľubom umelo predlžoval trvanie manažérskej funkcie o ďalšie dva mesiace. K odvolaniu z manažérskej funkcie dozorná rada pristúpila až po opakovaných urgenciách, predžalobných výzvach a rokovaníach zo strany žalobcu.

5. Z písomného vyjadrenia žalovaného zo dňa 07.03.2022 vyplýva, že žalobca v rozhodnom čase od 1.6.2021 do 9.8.2021 (vrátane oboch dátumov) nevykonával žiadne činnosti alebo úkony súvisiace s manažérskou funkciou, na ktorú sa odvoláva. Nie je pravdivým tvrdenie, že žalobca po vzdaní sa funkcie absolvoval rokovania s pánom J. R. P. a pani E. Y., ktoré by bolo možné subsumovať pod výkon manažérskej funkcie. Pán J. R. P. v e-mailovej správe zo dňa 4.2.2022 zaslanej M. M., zamestnancovi spoločnosti COLAS Slovakia, a.s. na pozícii Legal manager potvrdil, že rozhodnom čase od 1.6.2021 do 9.8.2021 (vrátane oboch dátumov) sa so žalobcom osobne nestretol a ani s ním v danom čase v pracovných veciach týkajúcich sa spoločnosti COLAS Slovakia, a.s. nekomunikoval. Obdobným spôsobom e-mailom zo dňa 17.2.2022 potvrdila aj pani E. Y., že v rozhodnom čase od 1.6.2021 do 9.8.2021 (vrátane oboch dátumov) sa so žalobcom osobne nestretla a ani s ním v danom čase v pracovných veciach týkajúcich sa spoločnosti COLAS Slovakia, a.s. nekomunikovala. Z e-mailových správ pani T. Y. zo dňa 17.2.2022 a p. J. R. P. zo dňa 4.2.2022 je tak zrejmé, že tvrdenia žalobcu sú mylné, resp. nepravdivé. Žalovaný taktiež poukazuje na vyjadrenie žalobcu týkajúce sa údajných obchodných diskusií so zmluvnými partnermi žalovaného, konkrétne s pánom R. O. zo spoločnosti Metrostav Slovakia, s.r.o. a pánom V. M. zo spoločnosti Moris Slovakia, s.r.o., napriek tomu, že žalobca svoje tvrdenia nepodložil akýmikoľvek relevantnými listinnými dôkazmi a dá sa predpokladať, že obdobne, ako v prípade údajných stretnutí a komunikácie s pani T. Y. a pánom J. R. P. ide o tvrdenia v celom rozsahu mylné, resp. nepravdivé. Vzhľadom na uvedené si žalovaný tvrdenia žalobcu aspoň čiastočne overil e-mailom adresovaným p. M., ktorý vo svojej odpovedi potvrdil, že v čase od 1.6.2021 do 9.8.2021 (vrátane oboch dátumov) sa so žalobcom nestretol, čo je v priamom rozpore s tvrdením žalobcu. Ku komunikácii s p. M. M. a p. J. M. je nevyhnutné uviesť, že akákoľvek komunikácia dotknutých osôb po dátume 1.6.2021 so žalovaným nezakladá ani nepotvrďuje údajný nárok žalobcu na odmenu, keďže žalobca v danom čase na účet žalovaného neuskutočňoval akékoľvek úkony a ani inú činnosť, ktoré by mohli byť spojené s údajným výkonom jeho manažérskej funkcie. Pre vylúčenie pochybností a doplnenie vyššie uvedeného žalovaný zároveň uvádza, že žalobcovi po dátume 1.6.2021 nevydal pokyn na zariadenie akýchkoľvek obchodných alebo iných činností v prospech žalovaného, resp. na jeho účet. Žalobca v dôsledku chýbajúcej opory v legislatíve, právnej praxi a/alebo judikatúre vo svojich argumentoch prekračuje pomyselné hranice rozširujúceho výkladu obsahu výkonu mandátnej činnosti, keď svoj domnelý nárok na odmenu odôvodňuje existenciou povinnosti zachovávať mlčanlivosť a zdržať sa konkurenčného konania. S uvedeným sa nie je možné stotožniť a danému názoru nie je možné prisúdiť právnu relevanciu. Zákaz konkurencie, či povinnosť mlčanlivosti môžu zaväzovať žalobcu z dôvodu existencie iného záväzku, napr. pretrvávajúca povinnosť mlčanlivosti po skončení pracovnoprávneho vzťahu a

pod. (pozn. v pracovnej zmluve, ktorá bola ukončená vzájomnou dohodou žalobcu a žalovaného, je v bode 9.4.1 dohodnuté: „Povinnosť Zamestnanca zachovávať mlčanlivosť podľa tejto Zmluvy trvá aj po skončení pracovného pomeru.“). Predmetom výkonu manažérskej funkcie je rozsiahla množina reálnych činností súvisiacich s aktívnym vedením a riadením spoločnosti. Konkurenčná doložka či povinnosť mlčanlivosti nie sú samo o sebe predmetom mandátnej zmluvy a nie je s nimi spojený vznik nároku na odmenu. V súlade s prezentovaným názorom žalobcu by tak nárok na odmenu / mzdu mala mať akákoľvek osoba, ktorá na jednej strane v rozpore so svojimi povinnosťami nevykonáva aktívnu činnosť, na ktorú je podľa zmluvného alebo kvázi-zmluvného záväzku povinná, avšak naďalej pri tom zachováva mlčanlivosť. Uvedený výklad by podľa žalovaného išiel nad rámec rozumnej interpretácie vo vzťahu k „výkonu činnosti“ podľa mandátnej zmluvy týkajúcej sa žalobcu a išlo by o výklad „ad absurdum“. V súvislosti s vyššie uvedeným je tiež potrebné konštatovať, že po dátume 1.6.2021 žalobca aktívne nezariaďoval obchodné alebo iné činnosti v prospech žalovaného, resp. na jeho účet. Zároveň akékoľvek tvrdenie žalobcu naznačujúce, že zo strany žalovaného mu bol výkon funkcie znemožnený, je v celom rozsahu nepravdivé, keďže po dátume 1.6.2021 sa už žalobca o žalovaného aktívne nezaujímal a ani sa na činnostiach žalovaného aktívne nezúčastňoval. Vzhľadom na to, že podľa negatívnej dôkaznej teórie žalovaného nezaťažuje povinnosť predkladať dôkazy o neexistencii určitej skutočnosti, je na žalobcovi, či predloží alebo označí relevantný dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že sa o žalovaného v rozhodnom čase aktívne zaujímal a/alebo sa aktívne zúčastňoval na jeho v činnosti. Prípadná povinnosť súčinnosti zo strany žalovaného podľa § 568 ods. 2 Obchodného zákonníka je podľa § 567 ods. 2 Obchodného zákonníka podmienená vykonávaním pokynov a/alebo chránením záujmov žalovaného, ktoré žalobca pozná alebo musí poznať. Keďže žalovaný po dátume 1.6.2021 žalobcovi nevydal pokyn na zariadenie akýchkoľvek obchodných alebo iných činností v prospech žalovaného, resp. na jeho účet, a žalobca sa o žalovaného aktívne nezaujímal, tak akékoľvek plnenie povinnosti súčinnosti zo strany žalovaného by bolo bez nevyhnutného skutkového základu iba virtuálne. Vzhľadom na súvisiace skutkové okolnosti rozhodnutie žalobcu odovzdať všetky služobné predmety a nedisponovať nimi po dátume 1.6.2021 nesúviselo iba so skončením pracovného pomeru, ale aj s rozhodnutím žalobcu ukončiť výkon akejkoľvek činnosti pre žalovaného. Veci označené žalobcom nie sú vzhľadom na § 568 ods. 2 Obchodného zákonníka potrebné na výkon manažérskej alebo inej funkcie podľa mandátnej zmluvy. V opačnom prípade by mohol napr. právny zástupca iba na základe existencie zákonnej mandátnej zmluvy od svojho klienta požadovať služobné vozidlo, počítač, mobilný telefón, kľúče od priestorov, kde inak funguje recepcia a pod. Žalobcom prezentovaný argument o nemožnosti riadne vykonávať mandátnu činnosť z dôvodu absencie materiálneho zabezpečenia po ukončení pracovného pomeru žalobcu, nakoľko sa údajne riadil bodom 4. Preambuly Dohody o skončení pracovného pomeru a ustanovením § 568 ods.2 Obchodného zákonníka, predstavuje neprípustné vytváranie analógie medzi vecným zabezpečením poskytnutým žalovaným v prospech žalobcu na dobu trvania pracovného pomeru a údajným nárokom žalobcu v pozícii mandatára na obdobie po skončení pracovného pomeru. Taký rozširujúci výklad týkajúci sa postavenia žalobcu v pozícii mandatára by bol nedôvodný a právne nekonformný. V súvislosti so vzdaním sa manažérskej funkcie zo strany žalobcu a zápisu zmien v Obchodnom registri žalovaný uvádza, že postupoval v plnom súlade s právnymi predpismi a v zákonom stanovenej lehote.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom pracovnej zmluvy, dohody o skončení pracovného pomeru, vzdania sa funkcie predsedu predstavenstva, zápisnice zo zasadnutia dozornej rady spoločnosti žalovaného, e-mailovej komunikácie s E. Y., e-mailovej komunikácie s B. P. P., e-mailovej komunikácie s Z. M., e-mailovou komunikáciou s Ing. O., ďalej s obsahom stanov akciovej spoločnosti žalovaného, organizačného poriadku žalovaného, sms- komunikácie, ako i s obsahom celého spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobca nie je štátnym príslušníkom SR a mal za to, že sa mu funkcia predsedu predstavenstva u žalovaného skončila ku dňu vzdania sa funkcie resp. ku dňu doručenia rezignácie. Neskôr však bol právnikom žalovaného p. M. M. uzrozumený o tom, že jeho funkcia sa skončí buď ku dňu zasadnutia dozornej rady, ktorá má právomoci podľa stanov žalovaného rozhodnúť o odvolaní žalobcu alebo uplynutím troch mesiacov od doručenia vzdania sa funkcie. Táto skutočnosť je rozhodná, keďže žalovaný zjavne vedome na jednej strane ukončil pracovný pomer, no na strane druhej počítal s tým, že žalobca zotrvá vo funkcii navyše tri mesiace. Tento fakt je o to podstatnejší, že na žalovaného bol v danom čase podaný návrh na začatie konkurzného konania. Žalobca ako predseda predstavenstva niesol štatutárnu zodpovednosť, trestnoprávnu, civilnoprávnu, kým bol vo funkcii, pričom význam tejto štatutárnej zodpovednosti v

období podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na žalovaného bol podstatne vyšší. Dozorná rada žalovaného, ako orgán spôsobilý rozhodnúť o odvolaní žalobcu, v období od 03.06. až do 09.08.2021, viac ako 2 mesiace nezasadla, aby umožnila skončenie funkcie žalobcu u žalovaného. Samotná skutočnosť, že žalobcovi trvala jeho funkcia predsedu predstavenstva u žalovaného, je činnosťou, za ktorú podľa mandátnej zmluvy je žalovaný povinný uhradiť odmenu. Inou činnosťou v zmysle mandátnej zmluvy môže byť aj samotné zdržanie sa konkurenčnej činnosti, ktoré žalobcovi ako predsedovi predstavenstva u žalovaného vyplýva z § 196 Obchodného zákonníka s nadväznosťou na náhradu škody pri porušení tejto povinnosti podľa § 65 Obchodného zákonníka. Ak samotný zákon sankcionuje porušenie zákazu konkurencie možnou náhradou škody zo strany žalovaného, tak potom nemožno hovoriť o tom, že žalovaný nevykonával funkciu, pretože za príp. nedodržanie zákazu konkurencie mohol byť postihovaný. Účasť v štatutárnom orgáne v sebe okrem iného zahŕňa aj povinnosť lojality, ktorú žalobca splnil, keď sa nestal členom štatutárneho orgánu inej právnickej osoby v období do 09.08.2021, pričom žalobca mal pracovné príležitosti, kedy obdržal ponuku, aby sa od 01.07.2021 stal viceprezidentom spoločnosti Fabrika Kotlów SEFAKO. Z e-mailu od pána O., vyplýva, že pán O. na otázku žalovaného uviedol: „ Na začátku zmiňovaného období (presný dátum si nepamätuji) sem byl s p. B. v telefonním kontaktu. Tématem hovoru byl možný odprodej betonárky vlastnené spol. COLAS, na toto téma mne odkázal na nového GR, jiná komunikace mezi námi neproběhla“. Aj uvedené dokazuje, že okrem zodpovednosti štatutárnej, žalobca vykonával činnosť a bol kontaktovaný zo strany obchodných partnerov žalovaného s tým, že počet týchto kontaktov je absolútne irelevantný. Bezodplatný výkon funkcie štatutára je možné dohodnúť iba písomne v zmluve o výkone funkcie. Právny zástupca poukázal na rozsudok NS SR 1ObdoV/11/2005, z ktorého vyplýva, že spôsob výšky odmeny štatutára v príp. ak o ňom nerozhodlo valné zhromaždenie je potrebné určiť spôsobom podľa § 571 Obchodného zákonníka. Žalovaný zjavne nechcel zostať bez predsedu predstavenstva, pričom orgán v tomto príp. dozorná rada zasadiť nechcel, ani formálne, aby žalobcovi umožnil ukončenie funkcie. V odseku 1.3.2 pracovnej zmluvy je stručná charakteristika pracovnej funkcie žalobcu, ide o vedenie procesu vývoja a implementácie celkovej stratégie v súlade s globálnou stratégiou žalovaného, ide o formulovanie a implementáciu strategického plánu na nasmerovanie podnikania, vyhodnocovanie úspechu spoločnosti pri dosahovaní stanovených plánov, prezentovanie spoločnosti v oblasti občianskej a profesijnej zodpovednosti a aktivitách na lokálnej a národnej úrovni. Ani samotná pracovná zmluva tie činnosti explicitne nevy vymedzuje a teda nemožno hovoriť, že v rozhodnom období nebola vykonávaná žiadna činnosť. K emailu od p. O. a jeho interpretácii žalovaným, právny zástupca uviedol, že potom, ako sa žalobca vzdal funkcie štatutára a došlo k ukončeniu pracovnoprávneho pomeru, bolo by v rozpore s povinnosťou štatutára jednať s odbornou spôsobilosťou, ak by žalobca jednal za žalovaného vo veci odpredaja časti podniku - betonárky. Takéto konanie ani nemožno spravodlivo požadovať od žalobcu, toto by bolo konanie, ktoré bez ďalších informácií od žalovaného mohlo spôsobiť škodu a žalobca by porušil svoju povinnosť jednať s odbornou spôsobilosťou. To, že žalobca odkázal v danej veci na nového generálneho riaditeľa, bol jediný možný spôsob, ako mohol žalobca konať, neporušiac svoje zákonné štatutárne povinnosti. V SMS komunikácii medzi pánom M. a žalobcom je pánom M. uvedené, že vzdanie sa funkcie bude účinné, keď bude prijaté rozhodnutie o novom členovi štatutárneho orgánu u žalovaného, čo nie je pravda a dokazuje to, že 31.07. 2021 nebola u žalovaného vôľa ukončiť funkciu žalobcu ako štatutára. Žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal žiadne dôkazy, ktoré by podporovali jeho tvrdenia a výkon činnosti, ako napr. e-mailovú a SMS komunikáciu. Žalobcove povinnosti a pracovné zaradenie sa nevykonáva takouto formou, žalobca mal tvoriť strategické materiály, viesť spoločnosti k tomu, aby mala čo najväčší hospodársky zisk, pričom ide o dlhodobú činnosť a manažérske schopnosti. Právny zástupca žalobcu tiež odkázal na organizačný poriadok, kde v prílohe 2 v časti zodpovednosti jednotlivých organizačných zložiek bod 1 je uvedené, že generálny riaditeľ zodpovedá: „ za riadenie spoločnosti v súlade s platnými zákonmi a predpismi, zaistenie plnenia všetkých daňových povinností, riadne vedenie účtov a ekonomickej agendy a predpísanej dokumentácie“. Na strane 11 sa uvádza, že generálny riaditeľ má právo „ delegovať svoju právomoc a stanoviť povinnosť nižším riadiacim článkom, pričom sa však nezbuje zodpovednosti za činnosť a výsledky spoločnosti.“ Z uvedeného je zrejmé, že žalobca nie je povinný vykonávať všetky činnosti, ktoré spadajú do funkcie predsedu predstavenstva sám, ale tieto môže delegovať iným zamestnancom oddelenia. V čase začatia konkurzného konania bolo jeho vedením poverené právne oddelenie. Vedenie účtovníctva zabezpečuje účtovník. Predseda predstavenstva je len jeden z členov štatutárneho orgánu predstavenstva ako celku a sám Obchodný zákonník rozdeľuje zodpovednosti prislúchajúce jednotlivému členovi alebo predstavenstvu ako kolektívnemu orgánu. Žalobca si svoje zodpovednosti a povinnosti plnil podľa toho, aké okolnosti nastali v spoločnosti žalovaného. Emailová a SMS komunikácia, ktorej predloženia sa

dožaduje žalovaný však tvoria minimálnu podmnožinu zodpovednosti a činnosti, ktoré žalobca reálne vykonával a ktoré nie je možné hmotne preukázať.

8. Žalobca na pojednávaní uviedol, že má viac ako 22 ročnú prax v stavebníctve na manažérskych pozíciách, ako SKANSKA, SIEMENS, alebo poľská spoločnosť Polimex, ktorá má 5000 zamestnancov a ročný obrat 2 miliardy poľských zlotých. Vo všetkých týchto spoločnostiach pracoval vo vedení spoločnosti. Predtým, ako začal pracovať u žalovaného, plnil funkciu zástupcu predsedu predstavenstva v Polimex Mostostal. Žalovaný mu prostredníctvom headhuntera po niekoľko mesačnom postupe a viacerých stretnutiach navrhol prácu ako predseda predstavenstva spoločnosti. Tento návrh bol zložený z dvoch častí, prvá časť spočívala v prijatí funkcie predsedu predstavenstva žalovaného na Slovensku, v rámci druhej časti sa v časovom rozopätí 1 rok až 1,5 roka dohodli, že prevezme funkciu vedúceho regiónu pre Poľsko, SR a ČR, tieto stretnutia sa uskutočnili na najvyššej úrovni v rámci spoločnosti, takže prítomný tam bol vedúci HR, zodpovedný za Európu, následne vedúci oblastný a pán P.. Pred nastúpením do funkcie 01.12.2020 obdržal potvrdzujúci súhlasný list, v ktorom bol stanovený rozsah pracovných povinností. Výška jeho odmeny bola nižšia ako v predchádzajúcej spoločnosti. Túto funkciu sa rozhodol prijať, pretože bolo dohodnutý druhý krok, teda to, že bude regionálnym riaditeľom pre strednú Európu. Počas plnenia funkcie dohody a sľuby zo strany žalovaného, ktoré boli formálne aj neformálne, nezodpovedali skutočnosti, takým príkladom je zmena organizačnej štruktúry spoločnosti od 01.12.2021 a prepustenie budúceho nadriadeného B. Z.. Viackrát žiadal o vykonanie auditov, pretože vedel, že spoločnosť smeruje k bankrotu. Audit prijatý nebol a nevykonan sa, to bol jeden z dôvodov, kedy oznámil, že pokračovanie spolupráce v danom stave nie je možné. Napriek tomu, že spoločnosť žalovaného ho uviedla do omylu, dohodol si spôsob odovzdania povinností a s tým spojenou odmenou. Súhlasil s nevýhodnejšími podmienkami, ako tie, ktoré vyplývali priamo zo zmluvy. V dobrej viere povinnosti odovzdal novému nadriadenému na stretnutí, ktoré trvalo viac ako dva dni. Menovaný do funkcie bol M. O.. V ten istý deň v spoločnosti p. M. išiel k notárovi v Trnave, kde podpísal odstúpenie z funkcie. Jasne bolo povedané, že všetko sa ukončí dohodou a od 01.06. môže začať pracovať v inom subjekte. Počas jeho následného pobytu v Poľsku mu volalo niekoľko zmluvných strán žalovaného. Predseda spoločnosti Metrostav Slovakia s.r.o., sa ho pýtal na veľmi dôležitý proces deinvestície, pričom rozhovor viedol s dobrým úmyslom, keďže si myslel, že všetko je tak, ako bolo dohodnuté. Koľko mohol, toľko informácii poskytol a odkázal ho na nového GR. O tom, že v Obchodnom registri aj naďalej figuroval ako predseda predstavenstva nevedel a dozvedel sa to až po niekoľkých telefonátoch. V tejto veci veľakrát komunikoval s pánom M. a pánom M.. Tí ho uistili, že sa to uzavrie. Zo spoločnosti SEFAKO mu bola ponúknutá funkcia zástupcu predsedu predstavenstva spoločnosti, ktorú prijal, ale v danej spoločnosti ako štátnej spoločnosti nebolo povolené pôsobenie v inej spoločnosti. Po tejto skutočnosti telefonicky kontaktoval pána M., prečo nie je vyčiarknutý z Obchodného registra. Odpoveď znela, že kolegovia z Francúzska ešte neprijali rozhodnutie. Žalobca vyjadril presvedčenie, že žalovaný využíval jeho priezvisko, právnu a formálnu zodpovednosť. Zasadnutie dozornej rady sa uskutočnilo až po predžalobnej výzve. S pani Y. a pánom P. sa stretol vo Varšave po podpísaní dohody o ukončení spolupráce so žalovaným, odovzdal im všetky nevyhnutné informácie, ktoré potrebovali. Pán M. zo spol. Moris s.r.o. sa s ním snažil skontaktovať počas neplnenia funkcie u žalovaného, taktiež to boli aj nejaké ďalšie subjekty. Vedel, že nepozná slovenské zákony a že môže byť rozdiel medzi slovenskou a poľskou legislatívou, preto využil právne služby žalovaného. Funkcia štatutára u žalovaného mu mala skončiť koncom mája a teda všetky aktivity ohľadom vedenia spoločnosti. Keď sa dozvedel, že jeho funkcia štatutára u žalovaného neskončila, dodržiaval zákaz konkurencie. Žalovaný mu neuviedol, kedy nadobúda účinnosť vzdanie sa funkcie, obdržal iba SMS správu od pána M. M. začiatkom augusta 2021, v ktorej bolo uvedené, že sa čaká na rozhodnutie dozornej rady. O tom, že jeho funkcia predsedu predstavenstva trvá sa dozvedel niekedy v júni po telefonátoch a po následnom overení vo výpise z Obchodného registra. Na otázku akú konkrétnu činnosť vykonával od 01.06. do 09.08. na pozícii predsedu predstavenstva, žalobca uviedol, že v súlade s dohodou to chápal, tak, že nemá poskytovať ďalšie doplňujúce služby, ale napriek tomu, ak ho niekto kontaktoval ako napr. pán C. zo spoločnosti Via - Cesty, tak mu opísal situáciu v spoločnosti, možnosti, odovzdal mu kontakty na konkrétne osoby v spoločnosti, teda plnil marketingovú a obchodnú činnosť. V rozhodnom období bol v kontakte s pánom M. a pánom M.. Pánovi M., ktorý zodpovedal za personálne záležitosti firmy, radil ohľadom hromadného prepúšťania spoločnosti, keď spoločnosť vstúpila do reštrukturalizácie. K stretnutiu s pani Y. a p. P. prišlo niekoľko dní po podpísaní zmluvy o ukončení funkcie. Predpokladá, že to bolo ešte v mesiaci máj.

9. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že v zmysle bodu 3 dohody o skončení pracovného pomeru bola žalobcovi vyplatená mimoriadna odmena, napriek tomu, že došlo k skončeniu

pracovného pomeru počas skúšobnej doby a odmena bola vo výške 5 mesačných platov a dvoch mesačných príspevkov na ubytovanie. Ohľadom zápisu žalobcu ako predsedu predstavenstva v Obchodnom registri, žalovaný postupoval v súlade so zákonom, Obchodným zákonníkom, kedy ešte pred uplynutím zákonnej lehoty troch mesiacov zasadla dozorná rada a tá aj zákonným spôsobom odvolala žalobcu z funkcie a zvolila nového predsedu predstavenstva. Výkon v zmysle mandátnej zmluvy je odplatný iba v prípade, ak dôjde k uskutočňovaniu činností, na ktoré sa mandátna zmluva vzťahuje. V danom prípade zo strany žalobcu k žiadnemu uskutočňovaniu činnosti súvisiacemu s obchodnou činnosťou žalovaného nedošlo. Napokon to potvrdzujú aj predložené písomnosti a to emailové správy od pani Y., pána P., pána O., pána M., ktorí zhodne nielen, že potvrdili, že žalobca s nimi nevedol žiadne obchodné rokovania, ale dokonca pani Y., pán P., pán M., uviedli, že s menovaným neboli ani v rozhodnom období, za ktoré si uplatňuje nárok na odmenu. Pán O. uviedol, že mal záujem rokovať o odpredaji betonárky, avšak žalobca napriek tomu, že tvrdí, že bol v postavení predsedu predstavenstva a teda aktívne vykonával svoju činnosť, ho odkázal na nového generálneho riaditeľa, ktorý nebol v tom čase zvolený, o čom mal žalobca vedomosť. E-mailové správy menovaných osôb jednoznačne preukazujú, že obsah prednesov žalobcu nie je v súlade so skutkovým stavom a je v rozpore s jeho tvrdením, že vykonával činnosť, za ktorý mu prináleží odmena. Žalobca na jednej strane tvrdí, že mu bol sťažnený výkon mandátnej činnosti, lebo nemal materiálne zabezpečenie od žalovaného, na strane druhej právny zástupca predniesol, že žalobca mal množstvo hovorov od obchodných partnerov, čo však nepreukázal. Žalobca sa snaží vytvoriť obraz, že má nárok na odplatu za výkon mandátnej činnosti iba na základe toho, že bol povinný dodržiavať zákaz konkurencie, bez toho, aby reálne vykonával činnosť manažérskej funkcie. Takýto názor nemá oporu ani v zákone, ani v skutkovom stave, ani v rozhodovacej praxi súdov, nakoľko platí, že mandátna zmluva je zmluva o činnosti, obstarávaní určitých záležitostí a toto žalobca v rozhodnom období nevykonával. Konkurenčná doložka ani povinnosť mlčanlivosti nie sú samé o sebe predmetom mandátnej zmluvy a nespája sa s nim nárok na odmenu, ani zamestnanec nemá nárok na mzdu, ak nevykonáva činnosti v zmysle uzatvorenej zmluvy, aj ak by dodržiaval povinnosti z danej zmluvy vyplývajúce. Nie je celkom zrejmé, ako mohol žalobca prijať záver z SMS komunikácie medzi žalobcom a pánom M. o tom, kedy bude účinne vzdanie sa funkcie, obsah takejto komunikácie nepreukazuje, že nebola vôľa na strane žalovaného odvolať žalobcu z funkcie. Takisto nie je možné ani urobiť záver, že žalobca vraj konal s odbornou starostlivosťou, keď vlastne s pánom O., ktorý prejavil záujem rokovať o obchodných záležitostiach, vôbec nerokoval a teda nekonal ani neuskutočnil žiadne ďalšie úkony v tejto súvislosti, aby si zabezpečil informácie, ktorými vraj nedisponoval a automaticky hneď odkázal na nového generálneho riaditeľa, ktorý v tom čase u žalovaného ešte nefiguroval. Žalobca uviedol, že sa zdržal konania, že konal s odbornou starostlivosťou, keď bol v podstate pasívny, keď činnosť nevykonával, žalovaný sa stotožňuje s tým, že počas konkurzného konania je potrebné obmedziť činnosť na bežné právne úkony a tieto právne úkony je predsa len potrebné vykonať, to znamená, že spoločnosť aj počas konkurzného konania naďalej funguje a vykonáva činnosť, ktorú je potrebné riadiť a to práve z pozície generálneho riaditeľa, predsedu predstavenstva atď., čiže vyžaduje sa aktívna úloha aj počas konkurzného konania. Žalobca doposiaľ nepreukázal výkon žiadnej činnosti, nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by svedčil o akejkoľvek činnosti spôsobilé založiť nárok na odmenu. Žalovaný namietol tvrdenie žalobcu, že aj pasívne konanie je konaním predsedu predstavenstva, nakoľko odmena vo výške niekoľko tisíc eur nie je uhrádzaná manažérom, predsedom predstavenstva za pasivitu, ale práve naopak za aktívny výkon ich funkcie a za aktívne riadenie spoločnosti. Určite nie je pravdou, že by mimoriadna odmena mala pokrývať obdobie zápisu, v súvislosti s touto mimoriadnou odmenou žalovaný iba poukázal na to, že žalobca nebol počas obdobia, keď činnosť nevykonával bez finančných prostriedkov. Výkon predsedu predstavenstva je dlhodobou činnosťou, jej náplňou sú aj manažérske schopnosti a odovzdávanie know-how danej osoby pre danú spoločnosť, nič také v rozhodnom období žalobca nerobil vo vzťahu k tejto spoločnosti, svoje manažérske schopnosti počas rozhodného obdobia neuplatňoval vo vzťahu k vedeniu spoločnosti, nevykonával žiadnu činnosť a už vôbec nie dlhodobú. Podľa právneho zástupcu žalobcu výkon predsedu predstavenstva spočíva aj v tom, že deleguje svoje povinnosti a má za to, že určité časové obdobie pred rozhodným obdobím zadelí úlohy nižším zložkám a následne už nevykonáva žiadnu činnosť, avšak za túto pasivitu žiada odmenu. To, že nie je povinný vykonávať všetky činnosti uvedené v organizačnom poriadku a zákone neznamena, že nie je povinný vykonávať žiadne resp. relevantné činnosti vo vzťahu k spoločnosti, v konečnom dôsledku je to predseda predstavenstva, ktorý má spoločnosť viesť a riadiť. Mandátna zmluva je zmluva o výkone činnosti, ak táto činnosť nie je zachytená v hmotnom výsledku, to neznamena, že ju nie je možné preukázať inými dôkaznými prostriedkami, ak by činnosť bola vykonávaná.

10. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 12.05.2022 uviedol, že vo vzťahu ku kompetenciám žalobcu je potrebné rozlišovať tri druhy kompetencií, konkrétne: a. Kompetencie predstavenstva ako kolektívneho orgánu dané Obchodným zákonníkom a Stanovami žalovaného; b. Kompetencie, resp. povinnosti každého individuálneho člena predstavenstva dané Obchodným zákonníkom a Stanovami žalovaného; c. Individuálne povinnosti predsedu predstavenstva - generálneho riaditeľa dané prevažne pracovnou zmluvou. Za súbežný výkon týchto funkcií a kompetencií/ povinností na nich naviazaných vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie odmeny vo výške určenej v Pracovnej zmluve. Žalobca je presvedčený, že v rozhodnom období vykonával kompetencie každého druhu. V zmysle ustanovení odseku 1.3.2. Pracovnej zmluvy funkciu Generálny riaditeľ - predseda predstavenstva zodpovedá nasledovná charakteristika a to „vedenie procesu vývoja a implementácie celkovej stratégie v súlade s globálnou stratégiou COLAS Europe, formulovanie a implementácia strategického plánu na nasmerovanie podnikania, vyhodnocovanie úspechu spoločnosti pri dosahovaní stanovených plánov a v prípade potreby prijímanie nápravných opatrení, prezentovanie spoločnosti v oblasti občianskej a profesijnej zodpovednosti a v aktivitách na lokálnej a národnej úrovni.“ Žalobca z titulu výkonu pracovnej funkcie bol povinný v zmysle ustanovení odseku 3.3 Pracovnej zmluvy dodržiavať nekonkurenčné postavenie a teda musel strpieť nevykonávanie inej zárobkovej činnosti, ktorá by k predmetu činnosti žalovaného mala konkurenčný charakter a bol povinný predchádzať konfliktu záujmov v zmysle článku X. pracovnej zmluvy. Žalobca bol taktiež povinný dodržiavať záväzok mlčanlivosti v zmysle článku IX. Pracovnej zmluvy. V prípade povinností stanovených v Pracovnej zmluve ide primárne o dlhodobejšiu činnosť postavenú na ideologickom a strategickom smerovaní spoločnosti žalovaného, ktorá sa nevykonáva prostredníctvom e-mailovej komunikácie, ale ide predovšetkým o manažérske know-how žalobcu v riadení spoločnosti žalovaného a jeho zamestnancov. Ide o činnosť, ktorá sa odzrkadľuje na hospodárskom výsledku spoločnosti, avšak hmotne ju je náročné preukázať. Predmetná činnosť spočíva v nastavovaní procesov - udeľovania pokynov a v kontrole ich dodržiavania, ktorú žalobca vykonal a vykonával aj v rozhodnom období. Medzi základné povinnosti žalobcu ako predsedu predstavenstva podľa Pracovnej zmluvy patrí „prezentovanie spoločnosti v oblasti občianskej a profesijnej zodpovednosti a v aktivitách na lokálnej a národnej úrovni“. Žalobca v rozhodnom období predmetnú kompetenciu jednoznačne plnil tak, že čo do zodpovednosti na lokálnej a národnej úrovni ako predseda predstavenstva niesol zodpovednosť štatutárneho orgánu za obchodné vedenie spoločnosti žalovaného, ako aj zodpovednosť za škodu, ktorá vznikne porušením jeho povinností, nehovoriac o zodpovednosti žalobcu po tom, čo voči spoločnosti žalovaného začalo konkurzné konanie; čo do prezentácie spoločnosti žalovaného, práve osoba žalobcu vo funkcii predsedu predstavenstva a jeho zápis v Obchodnom registri SR znamenala najväčší prínos prezentácie spoločnosti, nakoľko žalobca je známou a uznávanou osobou v oblasti stavebníctva. Medzi základne účinky začatia konkurzného konania patrí: „dlžník je povinný obmedziť výkon činnosti len na bežné právne úkony; ak dlžník poruší túto povinnosť, platnosť právneho úkonu tým nie je dotknutá, právnomu úkonu však možno v konkurze odporovať“. Žalobca tak bol zo zákona povinný obmedziť svoju povinnosť len na bežné právne úkony a teda počnúc dňom 08.07.2021 nemohol napr. vyhľadávať nové obchodné príležitosti, zaväzovať Žalovaného k právnym úkonom, s výnimkou bežných právnych úkonov. Žalobca tak konal v súlade s odbornou starostlivosťou a zákonom. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zároveň poukázal na kompetencie členov predstavenstva a predstavenstva ako kolektívneho orgánu v zmysle ustanovenia § 191 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 191 ods. 2 a ods. 3 Obchodného zákonníka. Vo vzťahu ku kompetenciám, ktoré prislúchajú predstavenstvu ako celku žalobca uviedol, že nebol povinný vykonávať a riešiť všetky záležitosti v spoločnosti žalovaného, ku ktorým došlo v rozhodnom období. Kompetencie/ povinnosti zverené predstavenstvu spoločnosti žalovaného, bol povinný vykonávať každý člen predstavenstva, nie len žalobca. Žalobca v spoločnosti žalovaného zastával funkciu predsedu predstavenstva, ktorého primárnou zodpovednosťou je riadiaca a manažérska funkcia. Preto, ak v spoločnosti vznikol napr. právny problém, zadal ho právnomu oddeleniu žalovaného, ak vznikol technický problém na stavbe, zadal túto problematiku inej zodpovednej osobe. Funkcia predsedu predstavenstva automaticky neznamena, že je žalobca povinný riešiť všetko sám, ale naopak žalobca je povinný prácu delegovať/ prerozdeľovať medzi zamestnancov a dohliadať, ako sa so pracovnými zadaniami vysporiadávajú. Vo vzťahu k individuálnym povinnostiam člena predstavenstva, žalobca uviedol, že plnil všetky uložené povinnosti a teda vykonával svoju pôsobnosť s náležitou starostlivosťou, zachovával mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, dodržiaval prísny zákaz konkurencie. Uvedené tvrdenia preukazujú jeho aktívny výkon funkcie predsedu predstavenstva v spoločnosti žalovaného a že z jeho strany nešlo len o formálny výkon funkcie predsedu predstavenstva v spoločnosti žalovaného, i keď žalobca je toho názoru, že aj samotné zastávanie funkcie (zápis v obchodnom registri) predsedu

predstavenstva je odplatné (pokiaľ nie je výslovne dohodnuté inak), nakoľko to vymenovanému funkcionárovi spôsobuje značné komplikácie v reálnom živote - zamestnať sa, zobrať si úver v banke a pod. Bezodplatnosť výkonu takejto funkcie je v rozpore s dobrými mravmi.

11. Súd nevykonal výsluch svedkov T. P. O., predsedu predstavenstva spoločnosti Metrostav Slovakia a.s. a výsluch svedka Z. M., zástupcu spoločnosti Moris Slovakia s.r.o., z dôvodu hospodárnosti konania, nakoľko z e-mailovej komunikácie predloženej žalovaným mal dostatočne osvedčené skutočnosti, ku ktorým mali byť vypočutí. Súd zároveň nevykonal listinný dôkaz preložený žalobcom na č.l. 168 súdneho spisu, ktorú označil ako SMS od pani M. V., s tým, že ak sa na preukázanie/osvedčenie nároku predkladajú cudzojazyčné listiny, je potrebné predložiť preklad listín (prípadne požiadať súd o zabezpečenie ich prekladu), inak na ne súd nemôže prihliadať.

12. Podľa ustanovenia § 66 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), ak zákon neustanovuje alebo spoločenská zmluva alebo stanovy neurčujú inak, je vzdanie sa funkcie účinné odo dňa prvého zasadnutia orgánu, ktorý je oprávnený vymenovať alebo zvoliť nového člena orgánu nasledujúceho po doručení vzdania sa funkcie; ak sa člen orgánu vzdá svojej funkcie na zasadnutí orgánu spoločnosti, ktorý je oprávnený vymenovať alebo zvoliť nového člena orgánu, je vzdanie sa funkcie účinné okamžite. Ak nedošlo k vzdaniu sa funkcie na zasadnutí orgánu spoločnosti, ktorý je oprávnený vymenovať alebo zvoliť nového člena orgánu, vzdanie sa funkcie musí byť písomné a listina s týmto obsahom musí byť vlastnoručne podpísaná v prítomnosti notára alebo ním povereného zamestnanca. Ak orgán spoločnosti, ktorý je oprávnený vymenovať alebo zvoliť nového člena orgánu spoločnosti, nezasadne ani do troch mesiacov od doručenia vzdania sa funkcie, je vzdanie sa funkcie účinné od prvého dňa nasledujúceho po uplynutí tejto lehoty. Ak zákon neustanovuje alebo spoločenská zmluva alebo stanovy neurčujú inak, je odvolanie z funkcie účinné prijatím rozhodnutia príslušným orgánom spoločnosti. Ak spoločnosti hrozí vznik škody, je člen orgánu spoločnosti, ktorý sa vzdal funkcie, bol odvolaný alebo inak sa skončil výkon jeho funkcie, povinný upozorniť spoločnosť, aké opatrenia treba urobiť na jej odvrátenie.

13. Podľa ustanovenia § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka, vzťah medzi spoločnosťou a členom orgánu spoločnosti alebo spoločníkom pri zariaďovaní záležitostí spoločnosti sa spravuje primerane ustanoveniami o mandátnej zmluve, ak zo zmluvy o výkone funkcie uzatvorenej medzi spoločnosťou a členom orgánu spoločnosti alebo spoločníkom, ak bola zmluva o výkone funkcie uzavretá alebo zo zákona nevyplýva iné určenie práv a povinností. Zmluva o výkone funkcie musí mať písomnú formu a musí ju schváliť valné zhromaždenie spoločnosti alebo písomne všetci spoločníci, ktorí ručia za záväzky spoločnosti neobmedzene. Stanovy akciovej spoločnosti alebo jednoduchej spoločnosti na akcie môžu určiť, že zmluvu o výkone funkcie člena predstavenstva schvaľuje dozorná rada.

14. Podľa ustanovenia § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka, mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu za to odplatu.

15. Podľa ustanovenia § 571 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, vznikne mandatárovi nárok na odplatu, keď riadne vykoná činnosť, na ktorú bol povinný, a to bez ohľadu na to, či priniesla očakávaný výsledok alebo nie. Ak možno očakávať, že v súvislosti s vybavovaním záležitosti vzniknú mandatárovi značné náklady, môže mandatár požadovať po uzavretí zmluvy primeraný preddavok.

16. Medzi stranami nebolo sporné a z ich zhodných tvrdení ako aj predložených listinných dôkazov súd zistil, že dňa 01.12.2020 bola medzi žalovaným ako zamestnávateľom a žalobcom ako zamestnancom uzatvorená pracovná zmluva na základe ktorej žalobca vykonával pre žalovaného pracovnú funkciu generálneho riaditeľa- predsedu predstavenstva, pričom na základe dohody o skončení pracovného pomeru medzi stranami sporu došlo ku dňu 31.05.2021 k skončeniu pracovnej funkcie žalobcu v spoločnosti žalovaného.

17. V konaní tiež nebolo sporným, že k vzdaniu sa funkcie predsedu predstavenstva zo strany žalobcu došlo dňa 03.06.2021 t.j. dňom doručenia vzdania sa funkcie predsedu predstavenstva žalovanému, s

tým, že funkcia žalobcu v spoločnosti zanikla až dňom zasadnutia dozornej rady, na ktorom bol žalobca odvolaný z funkcie predsedu predstavenstva t.j. dňa 09.08.2021.

18. Predmetom ďalšieho konania bolo posúdenie sporných skutočností a to riadny výkon činnosti žalobcom ako predsedom predstavenstva a vznik nároku na odplatu za obdobie výkonu funkcie od 03.06.2022 do 09.08.2021.

19. V danom prípade medzi žalobcom a žalovaným po skončení pracovného pomeru a vzdaní sa funkcie predsedu predstavenstva nebola za účelom výkonu funkcie predsedu predstavenstva uzatvorená žiadna dohoda o výkone funkcie a preto je na uvedený vzťah medzi spoločnosťou žalovaného a žalobcom ako členom predstavenstva spoločnosti žalovaného potrebné primerane aplikovať ustanovenia o mandátnej zmluve, s tým, že žalobca má postavenie mandatára a žalovaný postavenie mandanta.

20. Základným ustanovením mandátnej zmluvy je kogentné ustanovenie § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré vymedzuje predmet mandátnej zmluvy na jednej strane záväzkom mandatára, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a na strane druhej záväzkom mandanta zaplatiť mu za to odplatu, pričom ustanovenie § 571 ods. 2 Obchodného zákonníka podmieňuje vznik nároku mandatára na odplatu riadne vykonanou činnosťou. Základnou podmienkou vzniku nároku na odplatu teda je, aby žalobca ako mandatár vôbec nejakú činnosť v priebehu rozhodného obdobia vykonal.

21. Žalovaný v konaní argumentoval tým, že žalobca v rozhodnom čase nevykonával žiadne činnosti a úkony súvisiace s výkonom funkcie predsedu predstavenstva, na ktoré by sa mala vzťahovať žalovaná suma odmeny. Uvedené žalobca rozporoval a v rámci procesného útoku uviedol, že po vzdaní sa funkcie predsedu predstavenstva absolvoval vo Varšave rokovanie s pánom P. P. (CEE Regional Manager žalovaného), s pani E. Y. (legal manager) a tiež, že absolvoval niekoľko telefonických rokovaní a diskusií so zmluvnými partnermi žalovaného. Žalovaný však preloženými listinnými dôkazmi, konkrétne e-mailovými správami (č.l. 91-92 súdneho spisu) vyvrátil tvrdenia žalobcu o tom, že by v rozhodnom období absolvoval ním uvedené rokovania s pánom J.R.P. a s pani T. Y. z pozície predsedu predstavenstva žalovaného. Rovnako tak žalovaný predloženými listinnými dôkazmi (č.l. 93, 124-125 súdneho spisu) vyvrátil tvrdenie žalobcu, že sa stretol so zmluvnými partnermi žalovaného a to s T. P. O., predsedom predstavenstva spoločnosti Metrostav Slovakia a.s. a Z. M., zástupcom spoločnosti Moris s.r.o. Tvrdenia žalobcu, že týmto preukázal výkon manažérskej činnosti, ktorá spočívala vo výkone obchodných záležitostí, tým, že viedol rokovania s klientmi žalovaného, tak zostala nepreukázaná a len v rovine tvrdení.

22. Právny zástupca žalobcu k e-mailu od Ing. O., v ktorom menovaný uviedol, že na začiatku rozhodného obdobia bol so žalobcom v telefonickom kontakte ohľadom odpredaja betonárky, pričom ho odkázal na nového generálneho riaditeľa, dodal, že uvedené konanie bol jediný spôsob, ako mohol žalobca konať, neporušiac svoje zákonné štatutárne povinnosti konať s odbornou starostlivosťou. Z uvedeného však podľa názoru súdu nemožno vyvodiť záver, že žalobca takýmto spôsobom vykonával funkciu predsedu predstavenstva s odbornou starostlivosťou a rovnako takéto konanie nemožno označiť ako delegáciu kompetencie na poverenú osobu, keď odkázal na nového generálneho riaditeľa, keď samotný žalobca na pojednávaní vypovedal, že v čase, keď ho kontaktoval predseda predstavenstva spoločnosti Metrostav Slovakia s.r.o. (T. P. O.), nemal vedomosť o tom, že v spoločnosti žalovaného aj naďalej figuruje ako predseda predstavenstva. Neobstojí teda tvrdenie, že vykonával manažérsku funkciu a to navyše s odbornou starostlivosťou, keď v tom čase ani nevedel, že je aj naďalej členom predstavenstva žalovaného.

23. Žalobca zdôraznil, že manažérska funkcia v sebe zahŕňa aj činnosti, ktoré bol žalobca povinný aktívne vykonávať ako napr. povinnosť zachovávať mlčanlivosť, ale aj činnosti, ktorých sa musel zdržať a to konania v zmysle zákazu konkurencie. Súd však v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že uvedená povinnosť mlčanlivosti mu priamo vyplývala z Dohody o skončení pracovného pomeru a to bez ohľadu na výkon manažérskej funkcie. Len samotné dodržiavanie zákazu konkurencie, ktoré sa na žalobcu ako člena štatutárneho orgánu vzťahovalo, nemožno samé o sebe považovať za činnosť súvisiacu s výkonom manažérskej funkcie, za ktorú by mu prináležal nárok na odmenu.

24. K tvrdeniu žalobcu, že počas začatého konkurzného konania bol žalobca povinný obmedziť svoju činnosť len na bežné právne úkony a teda počnúc dňom 08.07.2021 nemohol vyhľadávať nové obchodné príležitosti, zaväzovať žalovaného k právnym úkonom a konal tak v súlade s odbornou starostlivosťou súd uvádza, že takéto tvrdenie súd považuje za účelové, najmä ak žalobca ani do začatia konkurzného konania preukázateľne neuskutočňoval právne úkony za žalovaného ani úkony smerujúce k vyhľadávaniu nových obchodných príležitostí. Dokazovaním tiež nebolo preukázané, že by sa v tomto čase zaujímal o stav spoločnosti, že by riešil plnenie si zákonných povinností napr. preukázanie platobnej schopnosti spoločnosti, komunikoval s právnym oddelením a delegoval nejaké úlohy v súvislosti s prebiehajúcim konkurzným konaním na právne oddelenie.

25. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že strategické riadenie spoločnosti predstavuje dlhodobý a ideologický proces, avšak javí sa ako málo pravdepodobné, že by riadenie spoločnosti na tejto úrovni žalobca vykonával bez toho, aby sa za obdobie viac ako dvoch mesiacov snažil komunikovať s vedením spoločnosti prípadne s nižšími riadiacimi článkami v snahe získať potrebné informácie, prípadne delegovať úlohy, zvlášť ak nemal, ako sám uviedol, prístup do firemných databáz, či iných informačných systémov spoločnosti žalovaného a ani preukázateľne nežiadal tento prístup. Nebolo sporné, že žalobca po skončení pracovného pomeru u žalovaného opustil územie Slovenskej republiky a odišiel do Poľska, čo samozrejme netvorí prekážku pri výkone manažérskej funkcie, avšak predloženými listinnými dôkazmi bolo preukázané, že žalobca v komunikácii so žalovaným riešil iba otázku týkajúcu sa jeho odvolania z funkcie predsedu predstavenstva a nie finančné aspekty a plány spoločnosti žalovaného, tak ako tvrdil v priebehu konania.

26. K argumentácii žalobcu o tom, že vykonával povinnosti vyplývajúce mu z manažérskej funkcie v sťažených podmienkach bez materiálneho a technického zabezpečenia zo strany žalovaného súd uvádza, že uvedené zostalo zo strany žalovaného len v rovine všeobecných tvrdení, keď neuviedol pri zriadení ktorých konkrétnych záležitostí pre žalovaného potreboval služobný počítač alebo služobné auto a ako mu neposkytnutie tohto vybavenia zo strany žalovaného bránilo resp. sťažovalo obstaranie tej ktorej konkrétnej záležitosti.

27. Žalobca nepredložil dôkazy na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení a hodnotením vykonaných dôkazov súdom nebola preukázaná pravdivosť skutkových tvrdení žalobcu. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie žalobcu nie sú preukázané, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie.

28. Zo žiadneho dôkazu podľa názoru súdu nevyplývalo, že by žalobca v danom období pre žalovaného vykonal ako mandatár akúkoľvek činnosť a preto mu ani nemohol vzniknúť nárok na odplatu. Vzhľadom k uvedenému súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná a preto je potrebné ju zamietnuť.

29. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Súd o nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalovanému ako procesne úspešnému účastníkovi konania priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).